

קניא י'י

אם קראת לפני שבועיים באחד היומונים כי נעמי גרווה נעצרה, בוודאי שאלת את עצמך איך יגיב העולם הזה על האירוע. מה גם שכל העיתונים הדגישו שהיא משתתפת בשבועון זה, והארץ אף מצא לנכון להכריז על כך בכותרת.

נעמי היא משתתפת קבועה בשבועון זה, אף שאינה וברת-מערכת מן המניין. בוודאי שקראת את כתבותיה ומרתקות על המתרחש בעולם התחתון. אני מעז לאמר, י: אין שני לה בדיווח מסוג זה בעיתונות הישראלית וזוהי, איך צריר עיתון להתנהג כאשר אחד המשתתפים בו עצר בחשד כלשהו?

והי רילמה. אפשר להתעלם מהעניין ככלל. אבל והי גישה חזרנית, היא עלולה לעורר אירצון אצל קוראים רבים. אתם כותבים על כל אדם חשוב שנעצר בחשד כלשהו, גידו, אבל כשזה נוגע למישהו הקשור איתכם, אתם זותקים?

אם כן — צריכים לכתוב. אבל מה? יש פיתוי גדול לחוש לעזרת האדם שנחשד, ולזכות אותו מראש. אחרי הכל, אנחנו מכירים את החשוד. ידועים לנו עליו הרכה פרטים, העשויים לשפוך אור על הפרשה ובגללה הוא נעצר. אנחנו יודעים דברים שאינם ידועים ידין למישטרה, לחוקרים, לשופט. והרי בשלב זה, כטרם נגשת כתבה-אישום, העניין אינו בגדר סוביידיצה, מותר לכתוב את הכל.

נעמי אדווה בכל זאת, בלי משוא-פנים

אך אם ננהג כך, יגיד מי שיגיד שאנחנו מנצלים לרעה ז הכוח הנחון בדינו. כדי לעזור להכיר ולהשפיע על מישטש. ומה יהיה על סיסמתנו — "בלי מורא, בלי משוא-פנים?" ואם נסתפק, לעומת זאת, בהודעה הרישמית היבשה כי לוני נעצר, וכי הועלו נגדו החשדות האלה והאלה, נחטא ביוון ההפוך. יגידו שאנחנו מצטרפים לחשד. כגיליון האחרון של העולם הזה (14.12.83) ראת יך פתרנו את הבעייה, לפי מיטב מצפוננו והבנתנו. לא התעלמנו מן הפרשה. להיפך, הבאנו אותה בשער אחורי של הגיליון. לא הסתפקנו בציטוט ההודעה ריישמית, אלא פירטנו את ההאשמות שהועלו נגד נעמי דווה. לא הבענו כל ריעה משלנו על הנושא. מתוך השקפה הבסיסית שיש להניח לבית-המישפט לקבוע מי ידך. אך הנחנו לנעמי אדווה לגולל מעל עמודי העיתון ות הגירסה שלה — זכות שאנו מעניקים לכל נאשם. זיה אשר יהיה, המבקש להשתמש בזכות זו כטרם הפך עניין סוביידיצה.

זהו סתם שוויץ

אגב, אם אתה חרעין, בוודאי שמת לב לכך בשבועות האחרונים הפרנו את אחת המסורות הנושנות לנו.

העולם הזה מרבה לצטט דברים שכתב בעבר הקרוב זחוק, ציטוט כזה מלווה תמיד באיכור הגיליון מסויים, כדי לאפשר לך — אם אתה מעוניין בכך — וודא את נכונות הציטוט, או לרענן את זיכרוך. אנחנו דעים שקוראים רבים מאוד אוספים את גיליונות העולם זה במשך שנים רבות. והו מינהג האופייני לקוראי כועזן זה, וגאוותנו עליו.

ער כה נעשה האיכור עליידי ציון מיספר הגיליון של שבועון. לאחרונה היו שעירערו של נוהג ישן זה. והו זם שוויץ שאינו במקומו, העיר אחד החברים יותר-צעירים של המערכת. אתם כאלו מניחים שכל ורא של העולם הזה זוכר מתי — ולפחות באיזו שנה

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב גורדון 3, טל. 03-232262/3/4. תאריך: 136. העורך הראשי: אורי אבנרי • עורך-מישנה: דוב איתן • עורך תכנית: יוסי שנין • עורכי ביתוב: ענת ישראל וגיורא נוימן • צלמי מערכת: ציון צפריר ענת סרגוסטי וצילי מנשה • עורכת דפוס: אהובה קרון • ראש המינהלה: אברהם סיטון • מחלקת המודעות: רפי זכרני • המו"ל: "העולם הזה" בע"מ • הדפסה: הדפוס החדש בע"מ, תל-אביב • הפצה: גר" בע"מ

— הופיע כל גיליון, אבל יש רור חדש בארץ. איך אנחנו יכולים לזכור מתי הופיע גיליון מס' 21234? נאלצנו להודות, בצער מסויים, שהחבר צודק. אנחנו, הוותיקים במערכת, ואולי גם הקוראים היותר-וותיקים, זוכרים כי העולם הזה (651) הופיע באפריל 1950 — והיה הגיליון הראשון של המערכת שאני עומד בראשה. איזו זכות יש לנו לדרוש מקורא בן 33, שנולד באותו השבוע, לזכור זאת?

לכן, כדי להקל עליו, הנהגנו ציון חדש: במקום מיספר הגיליון יופיע להבא, בציטוטים מסוג זה, תאריך הופעתו. אולי כראי להעיר משהו על עצם המינהג שלנו לצטט דברים מגיליונות העולם הזה. שבועון זה אינו חי כהווה בלבד. בניגוד ליומון, החי היום ושמהר "עוטפים בו רגים", אנחנו משתדלים לייחס את מאורעות השבוע למכלול רחב יותר.

השבוע הזה המסוקר בגיליון שאתה מחזיק אותו כרגע בידך, אינו אלא חלק מרצף דברים, שהתחילו בעבר והמובילים אל העתיד. את העתיד אנחנו מנסים לגלות באמצעות ניתוח הגיוני, על פי הדברים הקורים בעבר. ואת העבר אנחנו מוכיחים כדי שנבין מניין באים הדברים ולאן הם מובילים.

שיבולת

בת 20 ואם מדברים על הקשר בין עבר והווה: השבוע הופיעה על המירקע, בתוכנית מוקד, גברת משכונת דניה

שיבולת דהיאן (מימין) אחרי הכל, פגישה מחדש

כחיפה, בשם שיבולת קלר. היא דיברה על דאגת ההורים בשכונה לגורל ילדיהם, בעיקבות הפשע שאירע שם. אם יש לך זיכרון ארוך מאוד, ואם אתה די ותיק, זכרת כמינו את הפנים של הגברת ואת השם הפרטי המיוחד במינו. ולא טעינו.

שיבולת דהיאן, צעירה ירושלמית, היתה מועמרת בתחרות שערך העולם הזה לפני 27 שנים על התואר "צברית 1956". בתואר עצמו זכתה אופירה ארו שהיתה לימים לאופירה נבון, רעיית הנשיא החמישי. אף ששיבולת לא זכתה בתואר, היא נחרתה בזיכרונו, כי היתה צעירה מיוחדת-במינה. העולם הזה (958) סליחה (23.2.56) כתב עליה כך: "שיבולת דהיאן, המבשלת בקיבוץ הראל שבפרוודור ירושלים, היתה ירועה כמשק בכישרונות הזימרה והמישחק שלה, אותם היתה מרגימה גם בעת שהיתה קולפת תפוחי-אדמה כמיטבתה. כיום זוכים כישרונות אלה בייצוג מתאים על בימת להקת-פיקוד-המרכז הצבאית, שבה משרתת חברת-המשק בת ה-20.

"שיבולת, ילידת ירושלים, חניכת השומר הצעיר, מוצאת את ההווי הסאלוני, הולך ופושט ורועותיו ומנסה להחדיר את הקלוקל והמכוער בחיינו, מאושרת בחיי הקיבוץ, תרץ-לארץ אינה קוסמת לי ככלל. אם אוכל לחיות באילת או בנגב, דיי."

אך שיבולת נישאה לקצינים והולידה ארבעה ילדים. הבכור הוא בן 20, כפי שהיתה אז, והוא קצין בצה"ל. היא עצמה עקרת-כית בשכונה החיפאית האמידה. היה צר לי לשמוע שהיא דוגלת בעונש-מוות (ראה הגדון). 27 שנים הן הרכה זמן.

א.א.א.א.

הבריכה המזוהמת היחידה באילת.

גם כל היתר ימצא חן בעיניך.

מלון לגונה 059-72176/7

חדש לפנויים/יות בקרב עומד להופיע

"טנדו"

רוי-שבועון להכריות לפנויים/יות החוברת שאתה זקוקה לה כדי לצאת מהמסגרת ולהכנס למעגל הכריות וקשרים חדשים.

בתוברת, שתופץ בדוכני העיתונים בארץ, יתפרסמו מידי שבועיים הודעותיהם של פנויים/יות הרוצים/ות ליצור אתך קשר בסוף השבוע.

אם הנך פנויה/ה בסוף שבוע 14-13 ומעוניינית ליצור קשר, שלחי/י הודעתך (עד 12 מילים) בצירוף 1200 שקל לטנדו הכריות, ת.ד. 87, רמת-השרון. חפשו את החוברת הראשונה בדוכני העיתונים ב-10.1.84.

סטודיו B

בהנהלת אבי פאנק

- כוסר גופני וחזוק שרירים
 - שמירה על גיזרה
 - יציבה נכונה
 - גמישות
- יש לנו מה להציע לך!
- בסטודיו B — אולמות ממוזגים מורים מוסמכים ג'אז, אירובי, מתיחות יוגה, סטפס, התעמלות

הוצאה לאור פרסום יעוץ אסטרונומי

שדרות גבריהם 5 רמת-גן טלפק 734847 מכתבים ת.ד. 167 נבטעים חזני